

Zářící srdce

ročník 2017
Téma: 100. výročí
zjevení ve Fatimě

Občasník ze života římskokatolické farnosti v Lysé nad Labem

Milí farníci, sestry a bratři,

v letošním roce si připomínáme 100. výročí zjevení Panny Marie v portugalské Fatimě v roce 1916–1917. Této příležitosti, významné pro celou církev, je věnováno i toto vydání farního bulletinu.

Během zjevení ve Fatimě, pro které si Bohorodička vyvolila tři prosté venkovské děti, Panna Maria žádala, aby byl celý svět zasvěcen jejímu Neposkvrněnému Srdci a tak uchráněn epidemii bludů a válek. Vznik totalitních ideologií a z nich vzešlých režimů (nacismus, komunismus, ...) a válečné běsnění obou světových válek ukazuje, jak by bývalo toto zasvěcení potřebné. (Více o těchto souvislostech výňatek z textu německého historika Michaela Hesemanna na str. 3, v plném znění publikovaný na webu www.radiovaticana.cz).

Protože existuje mnoho kladných zkušeností se zasvěcením Neposkvrněnému Srdci Panny Marie i na místní úrovni, objevila se také v naší farnosti iniciativa svěřit tímto způsobem lyskou farnost i celé město pod ochranu přímly Panny Marie.

Toto zasvěcení by se uskutečnilo v neděli 14. května po mši svaté (den po sobotě 13. 5., na které připadá 100. výročí prvního zjevení ve Fatimě). Když to počasí dovolí, uskuteční se tento akt v parku B. Hrozného u sochy Panny Marie, kam zamíří liturgický průvod – v opačném případě zasvěcení proběhne v kostele.

Před aktem zasvěcení se obecně doporučuje vykonat přípravu. K tomu má posloužit i tento speciál bulletinu, který přináší základní informace a zajímavosti o zjevení i text zásvětné modlitby, ale důležitá je také osobní duchovní, modlitební příprava. Posloužit může pravidelná modlitba růžence (třeba jen jednoho desátku) nebo jakákoliv z bohaté zásoby mariánských modliteb (třeba „jen“ andělské pozdravení Zdrávas Maria) s úmyslem osobní přípravy na akt zasvěcení. Pokusme se pochopit smysl tohoto zasvěcení, uvědomit si jeho sílu a sjednotit se v úmyslu uskutečnit ho.

Zjevení Panny Marie ve Fatimě

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovým. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus 6 zjevení byl ukončen slunečním zázrakem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

Zjevení ve Fatimě začala v době, kdy v Portugalsku vládl mimořádně silný protináboženský duch a křesťanství bylo velmi pronásledováno. Fatimské události během roku po

ukončení zjevení změnilo tuto negativní nábožensko-politickou situaci.

(zdroj: www.fatima2017.cz)

Sluneční zázrak při posledním fatimském zjevení 13. 10. 1917

13. října přišlo, na Cova da Iria vybídla Lucie lidi, aby zavřeli deštníky a modlili se růženec. Pak přišla „Naše milá Paní“ a řekla Lucii: „Chci ti říci, aby zde postavili k mé úctě kapli. Jsem Panna Maria, Královna svatého růžence. Dále se denně modlete růženec. Válka spěje ke konci, vojáci se brzy vrátí domů.“ Následovala Luciina prosba za nemocné a hříšníky. K jejím žádostem Panna Maria řekla: „Některé ano, jiné ne. Musí se polepšit a prosit za odpuštění svých hříchů. Ať už víc neurážejí Boha, našeho Pána, byl již tolik urážen.“ Pak rozevřela ruce a nechala je ozářit paprsky slunce. Zatímco se vznášela, zazářilo její světlo proti slunci. Poté co Paní zmizela v nekonečné dáli oblohy, spatřili vedle slunce sv. Josefa s Ježíškem a Naší milou Paní v bílém šatě s modrým pláštěm. Svatý Josef žehnal svět a rukou dělal kříž. Potom uviděli Pána Ježíše a Pannu Marii Bolestnou. Pán Ježíš žehnal svět stejným způsobem jako sv. Josef. A nakonec uviděli Paní jako Pannu Marii Karmelskou.

V té době nastal sluneční zázrak. Ustal déšť, roztrhly se mraky a ukázal se sluneční kotouč v podobě stříbrného měsíce, který začal vířivě kroužit jako ohnivě kolo, metající všemi směry pruhy světla v barvách žluté, zelené, červené, modré, fialové, které ozařovaly oblaka, stromy, skály i lidi. Pak se na několik vteřin zastavilo a nejhýřivější světelné kolo se znovu roztočilo. Pak se znovu zastavilo a roztočilo ještě v rozmanitějším oslnivém víření. Pak všichni zažili pocit, jako by se odpoutalo od oblohy a padalo na ně. Lidé padali na kolena do bláta a vzbuzovali lítost nad svými hříchy. Tyto výjevy, trvající asi 10 minut, vidělo na 70 000 lidí nejen nad místem, ale i ve vzdálenosti více kilometrů. Po skončení slunečního úkazu měli lidé šaty dokonale suché, jako by vůbec nepršelo.

Fatimská Panna Maria vyzývá k obrácení, pokání, modlitbám za hříšníky. Chce jedinečně to, co její Syn. Jedná se o lásku, které on učí v evangeliu. Ve své lásce k nám a za naši spásu šel do krajnosti. Stále jde o záchranu duší, to se neobejde bez lásky a ta je naší spásou, neboť Bůh je Láska a žít v lásce znamená žít v Bohu. (zdroj: www.fatima2017.cz)

Ověření událostí v portugalské Fatimě

Místní farář Marques Ferreira byl jako první pověřen, aby vedl vyšetřování, ale učinil tak proti své vůli. Začal s vyšetřováním čtyři dny po prvním zjevení. Protože se však zdráhal odebrat se v ohlášeném termínu na místo zjevení, musel se přidržovat s největší možnou pečlivostí výpovědí jednotlivých svědků. Zpráva, kterou poslal svému biskupovi, měla jen 18 stránek a nese datum 6. srpna 1918. Dne 3. května 1921 jmenoval biskup z Leirie zkušební komisi. Vyšetřování trvalo téměř osm let a skončilo závěrečnou zprávou 14. dubna 1929. Rozhodnutí biskupovo, které oznámil svým věřícím, znělo: Neobjevili jsme v tom nic, co by bylo proti víře a mravu. Svoje rozhodnutí vyjádřil přesněji v těchto bodech:

1. Prohlašujeme za věrohodná ta vidění, která měly děti v rokli Iria, ve farnosti fatimské v této diecézi, každého třináctého od května do října 1917.

2. Oficiálně povolujeme uctívání Naší Milé Paní Fatimské. Řím toto potvrdil 1. 10. 1930.
(zdroj: www.fatima2017.cz)

Historik Michael Hesemann o dějinných souvislostech zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

(...) Právě v osudovém roce 20. století se na severu Portugalska Matka Boží zjevovala třem prostým pasáčkům téměř každého třináctého dne v měsíci. Pouze v srpnu bylo zjevení „přesunuto“ na devatenáctého, poté, co zednářský přednosta okresu děti bez okolků odvedl a zavřel. Byl to rok bolševické říjnové revoluce a nového uspořádání Blízkého východu – 2. listopadu 1917 rozhodla Velká Británie Balfourovou deklarací o založení židovského státu v Palestině, 9. prosince téhož roku připadl Jeruzalém Britům. Právě v tomto roce zjevila Matka Boží dětem Lucii, Hyacintě a Františkovi svůj plán pro 20. století a také protilék na války a katastrofy, které jsme my, lidé, zapříčinili svými hříchy a bezbožností. Jak Maria 13. července roku 1917 prohlásila ve Fatimě, brzy skončí první světová válka. Jestliže však lidé nepřestanou urážet Boha, bude po ní následovat jiná a ještě hrůznější. Rusko ji využije k tomu, aby ve světě šířilo své bludné nauky, vyvolávalo války a zahájilo pronásledování církve. Svatý otec bude muset hodně vytrpět – ve vidění třetího tajemství děti spatřily dokonce atentát na papeže – a rozličné národy budou rozprášeny. Teprve tehdy, až papež zasvětil Rusko jejímu Neposkvrněnému Srdci, země se obrátí a světu bude darováno období míru.

Vše se událo, jak bylo předpovězeno. Teprve po atentátu 13. 5. 1981 uvěřil sv. Jan Pavel II., že byl papežem fatimských zjevení. O necelé čtyři roky později (24. 3. 1984) obnovil zasvěcení požadované Boží Matkou ve Fatimě – a to nejenom Ruska, nýbrž celého lidstva. Lucie, která jako jediná z vizionářů ještě žila – zemřela v roce 2005 jen několik týdnů před „fatimským papežem“ – tehdy potvrdila, že tím bylo splněno Mariino přání. Než uplynul rok, skončila studená válka, která ještě v roce 1983 svět dovedla na pokraj třetího světového konfliktu. Novým „silným mužem“ Sovětského svazu se stal Michail Gorbačov, který si na prapory vepsal hesla „glasnosť“ a „perestrojka“. Pouhých pět let nato padly zdi, dosud dělící Evropu, a po sedmi letech už Sovětský svaz patřil do dějin. V novém Rusku došlo k ohromujícímu obrácení dosud ateistického státu a dnes se 80 % Rusů hlásí k pravoslaví. Ruská církev prožívá obrodu, kterou papež František v únoru loňského roku ve společném prohlášení s ruským patriarchou Kirillem označil za „nevídanou obnovu křesťanské víry“ a dále ocenil, že za poslední „čtvrt století byly (v Rusku) postaveny desítky tisíc nových kostelů a otevřeny stovky klášterů a teologických škol“.

Avšak již papež Benedikt XVI. při své návštěvě Fatimy 13. 5. 2010 vysvětlil: „Kdo se domnívá, že je prorocké poselství Fatimy u konce, ten se mýlí“. Nikoli náhodou proto papež František, který byl zvolen na fatimský den – 13. 3. 2013 – svěřil celý svůj pontifikát pod ochranu Panny Marie Fatimské a již předloni ohlásil, že se do Portugalska vydá ve dnech stého výročí mariánského zjevení. Žádná jiná událost 20. století totiž tak působivě nedokládá, že Bůh ještě dnes zasahuje do dějin, ale také že člověk svou modlitbou může dějiny ovlivnit.

*Michael Hesemann: „Čtvero výročí na dvou frontách“,
Vatikánský rozhlas, přeložila J. Gruberová*

K čemu v dnešní době růženec a mariánská procesí?

K pochopení modlitby a významu sv. růžence v naší nové moderní době nejlépe pomůže apoštolský list sv. Jana Pavla II. *Rosarium Virginis Mariae*, který nám dal svatý Jan Pavel II. v roce 2003 jako svůj odkaz spolu s uvedením tajemství Růžence Světla. Modlitba růžence je součástí jasně výzvy Panny Marie, a to nejenom ve Fatimě. Je součástí kultu, tedy úcty k jejímu Neposkvrněnému Srdci. A právě k tomuto mariánskému kultu také patří zásvětné průvody a procesí, ve kterých vyjadřujeme mariánskou úctu a způsob, jak chceme jít cestou víry za Ježíšem s jeho Matkou Marií. 13. července 1917, mimo jiné, Panna Maria při zjevení řekla blahoslaveným fatimským pasáčkům: „Viděli jste peklo, kam upadají duše ubohých hříšníků. Aby byly zachráněny, chce Bůh zavést ve světě úctu k mému Neposkvrněnému Srdci.“ Je snad tento důvod slabý k tomu, abychom šířili a hlavně žili fatimské poselství v dnešní době? Při vůbec první národní pouti do Fatimy 13. 9. 2003 napsal do průvodce tehdejší biskup královéhradecký Dominik Duka OP tato slova: „Díky všem, kdo prožijí a pochopí poselství Fatimy pro tyto dny.“

(podle www.fatima2017.cz, upraveno)

P. Vojtěch Kodet, OCarm.: Zasvěcení Panně Marii

Jaký význam má zasvětit sebe nebo druhé Panně Marii, když jsme ve křtu již zasvěceni Kristu? Není to navíc, nebo dokonce mimo? Může křesťan zasvětit Panně Marii i někoho jiného než sebe?

Panně Marii dal Bůh v dějinách spásy zvláštní poslání, které neskončilo její smrtí a nanebevzetím. Podle učení církve je její úloha v církvi „neoddělitelná od jejího spojení s Kristem a přímo z něj vyplývá“ (KKC 964). Je v církvi vzývána jako „přímluvkyně, pomocnice, ochránkyně a prostřednice“ (LG 62). To nic neubírá Pánu Ježíši, ale spíše zvětšuje slávu Boha, který si pro náš růst ve svatosti používá i prostřednictví tvora.

V dějinách spirituality se setkáváme s různým obsahem pojmu zasvěcení se Panně Marii. Zásvětné modlitby jsou jednak formou intenzivní přímluvné modlitby s prosbou o zvláštní ochranu, jednak je s pojmem zasvěcení také spojována představa, že něco bylo vyňato z profánního užívání a bylo vyhrazeno pro Boha, tedy v tomto případě Bohu skrze Pannu Marii. Soukromé zásvětné modlitby jsou vyjádřením zvláštního přijetí Matky Boží a odevzdání se jí s tím, že ji přijímáme jako zvláštní životní vzor v následování Krista a pomocnici na této cestě. Zasvěcení Panně Marii v tomto duchu je tedy způsob, jak hlouběji naplnit a uskutečnit křestní zasvěcení.

Zasvětit Panně Marii můžeme svůj domov, práci, sebe, ale také ty, nad kterými vykonáváme legitimní přirozenou nebo duchovní autoritu. V tomto smyslu rodiče mohou zasvětit Panně Marii také svoje děti, aby je ochraňovala od zlého a pomáhala jim na jejich životní cestě. Tímto způsobem také za posledních 70 let tři papežové při různých příležitostech uskutečnili zasvěcení světa Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Sestra Lucie, vizionářka z Fatimy, se v jednom rozhovoru vyjádřila, že zasvěcení světa vykonané v roce 1942 Piem XII. pomohlo ukončit druhou světovou válku, stejně jako se mnozí domnívají, že zasvěcení učiněné Janem Pavlem II. v roce 1984 napomohlo ke zhroucení sovětského komunismu.

Boží nepřítel zná hodnotu zasvěcení Panně Marii více než my, a proto se všemožně snaží věřící od této praxe různým způsobem odvést a tuto křesťanskou praxi imitovat. Počínaje tím, že odvádí od úcty k Panně Marii vůbec. Dále nabízí různá „zasvěcení“ ve všech možných praktikách hnutí New Age pracujících s tzv. energiemi (jako např. reiki) až po satanská zasvěcení v sektách. Tato zasvěcení spočívají v okultním uvádění nějakým „mistrem“ do vyšší úrovně vnímání „duchovních energií“ a práce s nimi. Dokonce v různých praktikách novodobých šarlatánů můžete najít i zasvěcení Panně Marii pomocí ezoterických sil a rituálů, které mají zasvěcence napojit na energii Panny Marie. Pro křesťana jsou všechna tato ezoterická a satanská „zasvěcení“ odpadem od víry a způsobují otevření se temným silám.

Rozhodneme-li se zasvětit sebe nebo druhé Panně Marii, je jistě dobré si před tímto úkonem víry vykonat nějakou duchovní přípravu. Například se pomodlit nějakou nověnu k Panně Marii, vykonat svátost smíření a účastnit se mše svaté. Vhodné je také si k tomuto zasvěcení vybrat nějaký mariánský svátek, ale není to nutné. Samotné zasvěcení můžeme vykonat vlastními slovy nebo nějakou formální modlitbou.

Zasvěcení Panně Marii je velikou pomocí pro náš život s Bohem a ochranou před zlem. Vždyť Matka Boží, sama uchráněna od jakékoliv poskvrny hříchu, stojí od samého počátku svého života plně na straně Boží, a tím tedy také v přímém nepřátelství vůči satanovi. Tak to vyjádřil i Jan Pavel II. ve své encyklice o Panně Marii *Redemptoris Mater*: „Je postavena do samého středu onoho nepřátelství“ (čl. 11). Tímto zasvěcením také pokorně uznáváme, že jsme lidé slabí a že jsme vděční Bohu za prostředky, kterými nám On sám pomáhá na naší životní cestě. Zasvěcení Panně Marii je možné opakovat, stejně jako je možné obnovovat svůj křestní slib. (zdroj: www.vojtechkodet.cz)

Zasvěcení farnosti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

(vychází z textu zasvěcení, které použil papež sv. Jan Pavel II. v roce 1984)

„Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko!“ Slovy této antifony, kterou se po staletí modlí církev Kristova, obracíme se dnes z naší farnosti k tobě, Matko, kdy s celou církví vzdáváme chválu tvému Neposkvrněnému Srdci.

Ve zvláštním svazku tvoříme jedno tělo a jedno společenství, jako z vůle Kristovy apoštolové tvořili jedno tělo a jedno společenství s Petrem. Jeho nástupci, papežové Pius XII. a Jan Pavel II., světili a zasvětili tvému Neposkvrněnému Srdci celý svět, jak sis to přála a zjevila třem malým pasáčkům ve Fatimě. Předmětem tvé lásky a tvé starostlivosti je každý národ, každá farnost, každý člověk. Sestře Lucii ve Fatimě jsi ukázala své Neposkvrněné Srdce a řekla jsi jí: „Mé Srdce se stane tvým útočištěm a cestou, která tě povede k Bohu.“ Totéž dnes říkáš každému z nás.

A my vnímáme, jak velmi potřebujeme tvé Srdce, Maria, tuto novou Archu, v které se můžeme zachránit před rozbouřenými vodami hříchu a od smrti pod jejich přívalem.

A proto, Matko lidí a národů a Matko naší farnosti, která znáš všechna naše utrpení a naše naděje, ty, která mateřsky vnímáš všechny naše zápasy mezi dobrem a zlem, mezi světlem a temnotami, vyslyš naše volání, které z vnuknutí Ducha Svatého zaměřujeme přímo k tvému Srdci: obejmi svou láskou Matky a Služebnice Páně naši farnost, všechny lidi v ní žijící, které ti svěřujeme a zasvěcujeme, plni důvěry ve Tvou milosrdnou lásku.

„Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko! Neodmítej naše prosby v našich potřebách!“

A proto, před tebou, Matko Kristova, před tvým Neposkvrněným Srdcem chceme se dnes s celou farností spojit v tom zasvěcení, jímž se z lásky k nám zasvětil tvůj Syn svému Otci, když řekl: „Pro ně se zasvěcuji, aby i oni byli posvěceni v pravdě“ (Jan 17,19). Chceme se v tomto zasvěcení spojit se svým Vykupitelem. V jeho Božském Srdci nachází toto zasvěcení sílu k dosažení odpuštění a smíru. Síla tohoto zasvěcení ať trvá po všechny časy a objímá všechny lidi v této farnosti žijící, ať přemáhá každé zlo, jež kníže temnot je s to zasadit do lidského srdce a do jeho dějin a jež skutečně vzbudil v naší době. Hluboce cítíme potřebu tohoto zasvěcení celé naší farnosti, zasvěcení uskutečňované v jednotě s Kristem! Nechť vykupitelské dílo Kristovo je zprostředkováno církví všem lidem naší obce.

Nade všechno tvorstvo buď velebena ty, Služebnice Páně, která jsi uposlechla Boží volání v nejhlubší míře. Buď pozdravena ty, která jsi zcela spojena s vykupitelským zasvěcením svého Syna. Matko církve, osvětluj Boží lid na cestě víry, naděje a lásky. Osvěť naši farnost a pomáhej nám žít své vlastní křestní zasvěcení, v plné věrnosti Kristu a jeho církvi. Když ti, Matko, svěřujeme svou farnost a všechny lidi v ní, svěřujeme ti při tom také toto zasvěcení a klademe je do tvého mateřského Srdce.

Neposkvrněné Srdce! Pomoz nám překonat nebezpečí zla, které se tak snadno zakořeňuje v srdcích dnešních lidí a které ve svých nedozírných důsledcích zatěžuje současný život a zdá se, že chce zatarasit cestu k budoucnosti.

Od hladu a války, vysvobod' nás!

Od hříchů proti lidskému životu už od jeho prvního počátku, vysvobod' nás!

Od nenávisti a pohrdání důstojností Božích dětí, vysvobod' nás!

Od jakékoliv nespravedlnosti ve společenském životě, vysvobod' nás!

Od lehkomyšlného přestupování Božích zákonů, vysvobod' nás!

Od pokusů rozrušit v srdcích lidí pravdu o Bohu, vysvobod' nás!

Od ztráty rozlišování dobra a zla, vysvobod' nás!

Od hříchů proti Duchu Svatému, vysvobod' nás!

Vyslyš, Matko Kristova, toto volání naplněné bolestí všech lidí! Naplněné bolestí celé společnosti! Pomáhej nám silou Ducha Svatého přemáhat všechnen hřích: hřích člověka a „hřích světa“, hřích v jakékoliv podobě. Ať se znovu ukáže v dějinách světa nekonečná spásná síla vykoupení: síla milosrdné lásky! Kéž zastaví zlo! Kéž promění lidská svědomí! Ve tvém Neposkvrněném Srdci kéž se ukáže všem světlo naděje! Amen.